

[Kurt Hansen]

sammen med venstre ønsker man, at fagbevægelsen skal administrere det kapitalistiske system. Den skal administrere et system, som bygger på, at den indkomspolitik, der bliver vedtaget herinde, skal føres igennem af fagbevægelsens top. Man skal lave en aktiv agitation, og går den ikke, har man nok sine midler, bl. a. nogle midler, der kan hedde eksklusion af forbundet eller trusler om det ene og trusler om det andet, trusler om bod, og hvad ved jeg.

Det nyeste, for at få ringen helt sluttet, er det trepartsråd, der er lagt op til i regeringserklæringen, det trepartsråd, som LOs formand, hr. Thomas Nielsen, har været ude med for ca. 1 år siden, det trepartsråd, som den nuværende socialdemokratiske arbejdsminister, hr. Auken, har undsagt, fordi hr. Auken mente, at der lå klare kooperativistiske tendenser i en sådan tanke. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge arbejdsministeren – hvis han ellers er til stede her, hvis han ikke sidder og drikker kaffe med sine tidligere venner nede i snapstinget – om hr. Auken stadig væk har den opfattelse, at det at få en sådan trepartsinstitution ville være et videre skridt henimod en kooperativistisk udvikling. Det ville jeg meget gerne have en kommentar om fra den nuværende arbejdsminister.

Det er blevet sagt fra LOs side, da det blev klart, at denne SV-regering var dannet, at man overhovedet ikke ville have noget at gøre med trepartsinstitutionen. Men hvad hører vi så her i en udtalelse fra LOs forretningsudvalg? Nu vil man gerne komme, og man stiller ingen forhåndsbetingelser. Man går ikke ind i en reel og knivskarp kritik af regeringsgrundlaget.

Det eneste konkrete punkt, man trækker frem, er den dødssyge Storebæltsbro, den Storebæltsbro, som vil betyde, at der bliver massevis af arbejdsløse i forbindelse med næsten alle de færgelejer, som p.t. binder Sjælland og det øvrige land sammen, hvor vi vil opleve en 10-sporet motorvej ned gennem Sjælland, fra København ned til Korsør. Der kan føres mange andre argumenter mod denne Storebæltsbro frem, men det er det eneste konkrete, der bliver hevet frem i den udtalelse, som for ganske kort tid siden er kommet fra LOs forretningsudvalg.

Det må være betegnende for, hvad vi kan forvente fra den side, når LO nu den 12. september skal have repræsentantskabsmøde. Så

vil vi opleve nøjagtig det samme, som vi har oplevet de forudgående år, nemlig at arbejdspladsernes og fagforeningernes krav vil blive barberet, sorteret fra, at indkomspolitikken vil blive accepteret, og at drøftelserne i denne nye ophøjede trepartsinstitution vil blive kørt igennem, og det hele vil se meget fint ud.

Det, vi har oplevet fra LOs side indtil videre, kan med den forretningsudvalgsudtalelse, der er kommet i dag, kun betegnes som nogle taktiske venstreafvigelse, som er totalt indholdsløse.

Jeg mener, det skal stå ganske klokkeklart, at arbejdspladserne og fagforeningerne i deres kamp imod indkomspolitikken, i deres kamp imod denne regering, ikke kan støtte sig på LO. LO-toppen vil ikke være dem, der går i spidsen i denne kamp. Det er de kammerater, som i øjeblikket står udenfor og trodser regnvejret på Slotspladsen, det er de kammerater på hundredvis af arbejdspladser, som i dag og i går har nedlagt arbejdet, der skal vise vejen i kampen mod indkomspolitikken og i kampen mod denne regering. Det kan vi ikke forvente fra LOs side.

Det, der yderligere kan forventes af konkrete indgreb over for arbejderklassen, er, at det bevægelige lønsystem vil man jo nok søge at få stoppet, for hvordan skal man ellers nå sin målsætning om, at der ikke må ske nogen fremgang i reallønnen? Tværtimod, man vil forsøge at skære i den, så den bliver mindsket. Alle de goder, som arbejderklassen har kæmpet sig til igennem en aktiv kamp på arbejdspladserne, vil man givetvis forsøge at underminere for at opfylde de målsætninger, som ligger i denne regeringserklæring.

Jeg føler mig ret overbevist om, at der imellem de to regeringspartier er blevet indgået nogle underhåndsaftaler om, at vi skal trykke den automatiske dyrtidsregulering yderligere, at vi skal væk med det bevægelige lønsystem, at vi skal finde effektive mekanismer for at slå arbejderklassens kamp for bedre løn- og arbejdsforhold tilbage. Det må der ligge nogle underhåndsaftaler om, ellers ville det være fuldstændig tåbeligt, at man fra regeringens side lægger en sådan erklæring frem, som man gør her, hvis det, der står i den, ikke har nogen mening, hvis man ikke sigter på at forsøge at opfylde ordlyden i den.